

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1304/2021
23.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Миле Петковић и Бојана Стојановић, адвокати из ..., против туженог „NELT СО“ ДОО Београд, кога заступају Милош Савић и Владимир Јоцић, адвокати из ..., ради исплате прековременог рада, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 665/20 од 09.02.2021. године, у седници одржаној 23.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 665/20 од 09.02.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 665/20 од 09.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору П1 145/18 од 12.12.2019. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на основу неисплаћене зараде за прековремени рад за период од јануара 2016. године, закључно са 10.06.2018. године, исплати појединачне опредељене износе ближе одређене овим ставом изреке, са законском затезном каматом почев од 10. у наредном месецу за сваки претходни месец до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 126.823,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 665/20 од 09.02.2021. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужени, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучује применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром да се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Наиме, правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Такође, без значаја је позивање на другачију праксу, јер је у предмету на који се тужени позива у ревизији другачије чињенично стање, због чега не постоји ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 06.07.2018. године, а вредност предмета спора означена у уводу првостепене пресуде је 438.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић